

BORTBITA, v. a. 3. (böjes som *Bila*) Genom bitning borttaga. *B. ett stycke ur en tårta.* — Äfv. *Bitå bort.* — *Bortbitande*, n. 4. o. *Bortbitning*, f. 2.

BORTBJUDA, v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) Bedja någon komma från sitt hem till annan persons boning, för att göra påhelsning eller deltaga i samvärd. *Jag har blifvit b-den till herr N., till middagen, till gvällen, på frukost, kaffe, te.* — Äfv. *Bjuda bort.* — *Bortbjudande*, n. 4. o. *Bortbjudning*, f. 2.

BORTBJUDEN, a. p. 2. neutr. — *ct.* (fig. skämtv.) (Egentl.: Icke närvarande med sina tankar, utan liksom hjuden bort på något ställe och endast tänkande på de böjen, der skola vankas) 1) Förvirrad, tankspridd. *Bevars, hvad du svarar förvänt! nu är du alldeles b.* — *Syn.* Tankspridd. — 2) Dum, inskränkt. Brukas i denna bem. helst med negation. *Han är minsann icke b.; han kan både tala och svara.* — *Syn.* Se *Dum*.

BORTBLANDA, v. a. 1. 1) Blanda in något bland andra saker, så att det kommer bort och man ej får reda derpå. *B. ett kort i högen, bland de andra.* — 2) (fig.) a) Förvända en saks utseende, gifva annan färg, annan betydelse. *B. ens ord.* *Han har genom sina falska förnufts slut alldeles b-t begreppet af Dygd.* — *Syn.* Se *Förvända*. — b) Under samtal vända uppmärksamheten ifrån ett obehagligt ämne, genom att övergå till något annat och dervid uppehålla sig. *B. ett ämne, en fråga.* — *Syn.* *Bortvända*. — I alla bemärlelserna brukas äfven och nästan oftare *Blanda bort.* — *Bortblandande*, n. 4. o. *Bortblandning*, f. 2.

BORTBLÅSA, v. a. 2. 1) Bortföra genom blåst. *Stormen b-åste hatten af hans hufvud.* — *Syn.* *Afblåsa*. — 2) (om människor) Genom stark utandning bortdrifva. *B. dammet af ett bord.* — I begge bemärlelserna säges äfv. *Blåsa bort.* — V. n. 1) Bortföras af blåst. *Några papper på däck b-åste.* — 2) (fig.) Gå förlorad. *Våra förhoppningar, de äro b-åsta.* — *Syn.* Se *Förloras*. — I neutral bem. säges oftare: *Blåsa bort.* — *Bortblåsande*, n. 4. o. *Bortblåsning*, f. 2.

BORTBRYTA, v. a. 3. (böjes som *Bryta*) Genom brytning borttaga, fränskilja. Äfv. *Bryta bort.* — *Bortbrytande*, n. 4. o. *Bortbrytning*, f. 2.

BORTBRÄNNA, v. a. 2. 1) Genom bränning med eld borttaga, låta försvinna. *B. videbuskar i en hage.* — 2) (om solen) Genom allt för stark hetta göra, att något förtorkar. *Solen har b-änt gräset på marken.* — 3) (kir.) Medelst glödgadt jern eller frätande medel borttaga. *B. sär.* — I alla bemärlelserna brukas äfven *Bränna bort.* — *Bortbrännande*, n. 4. o. *Bortbränning*, f. 2.

BORTBYTA, v. a. 2. (böjes som *Byta*) Genom byte lemna från sig något till en annan. Har endast afseende på det som lemnas, hvaremot *Byta* och *Förbyta* innefatta äfven det som i stället bekommes. *B. en hatt. B. ett barn. B. ett silfverur emot ett guldur.* — Äfv. *Byta bort.* — *Bortbytande*, n. 4. o. *Bortbytning*, f. 2.

BORTBYTING, m. 2. Barn, som genom hemligt utbyte inkommit i ett hus i stället för ett annat. Jfr. *Barnbyte*, 2.

BORTBYTT, a. p. 1. (fig. skämtv.) Liksom förbytt med en annan, så att man ej mer är

samma människa. Se *Bortbjuden*, begge bemärlelserna. — *Syn.* Se *Tankspridd*, *Dum*.

BORTBÄRA, v. a. 3. (böjes som *Bära*) Bära något ifrån ett ställe. — Äfv. *Bära bort.* — *Bortbärande*, n. 4.

BORTDAMMA, v. a. 1. Med damborste borttaga (dam, smuts o. s. v.). — Äfv. *Damma bort.* — V. n. Genom dammande (neutralt) försvinna. *Gruset b-r af vägen.* — Äfv. *Damma bort.* — *Bortdammande*, n. 4. o. *Bortdamning*, f. 2.

BORTDANSA, v. a. 1. Genom dansning skilja sig ifrån, göra sig af med. *B. hufvudvärk.* — Äfv. *Dansa bort.* — *Bortdansande*, n. 4. o. *Bortdansning*, f. 2.

BORTDOFTA, v. n. 1. (föga brukl.) Genom doftande försvinna. *Rosens lukt har nu alldeles b-t.* — Äfv. *Dofta bort.* — *Bortdoftande*, n. 4.

BORTDOMNA, v. n. 1. Domna så starkt, att all känsel förgår. *Armen, benet, handen har b-t.* — Äfv. *Domna bort.* — *Bortdomnande*, n. 4. o. *Bortdomning*, f. 2.

BORTDRAGA, v. a. 3. (böjes som *Draga*) Draga någon eller något ifrån ett ställe. — Äfv. *Draga bort.* — *Bortdragande*, n. 4. o. *Bortdragning*, f. 2.

BORTDRICKA, v. a. 3. (böjes som *Dricka*) Genom drickande göra, att något försvinner. Brukas föga. *B. fradgan ur gaset.* *Han har bortdruckit hälften af vinet i buteljen.* — Vanligare *Dricka bort.* — *Bortdrickande*, n. 4. o. *Bortdrickning*, f. 2.

BORTDRIFVA, v. a. 5. (böjes som *Drifva*) 1) Drifva någon eller något ifrån ett ställe. *B. fienden. B. boskap. Blåsten b-fer röken.* — Äfv. *Drifva bort.* — *Syn.* *Bortköra*, *Bortjaga*, *Bortfösa*, *Borthjelpa*, *Bortvisa*, *Bortmota*, *Bortskjuta*, *Afföra*, *Afköra*, *Afmota*, *Afskjuta*, *Förjaga*, *Fördrifva*. — 2) (fig.) Afågsna, skingra. *B. bekymren, sorgen.* — Oftare säges i denna bem. *Drifva bort.* — *Syn.* *Bortjaga*, *Förjaga*, *Fördrifva*, *Skingra*, *Slå ifrån sig.* — *Bortdrifvande*, n. 4. o. *Bortdrifning*, f. 2.

BORTDRYPA, v. n. 5. (böjes som *Drypa*) Genom drypning försvinna. — Äfv. *Drypa bort.* — *Bortdrypande*, n. 4. o. *Bortdrypning*, f. 2.

BORTDRÖMMA, v. a. 2. (fig. poet.) Med drömmeri förnöta. *Ack, hur ljust, att b. några stunder vid lyran!*

BORTDUNSTA, v. n. 1. Genom dunstning försvinna. *Solhettan har gjort, att allt vattnet i dammen har b-t.* — Äfv. *Dunsta bort.* — *Bortdunstande*, n. 4. o. *Bortdunstning*, f. 2.

BORTDÅNA, v. n. 1. Falla i fullkomlig vanmakt. Brukas föga, utom i part. *Bortdånad*, hvilket nyttjas nästan som adjektiv. — *Syn.* Se *Dåna*.

BORTDÖ, v. n. 2. (böjes som *Dö*) 1) Småningom nalkas döden; aftyna, tills slutligen döden följer. *Långsamt b.* — 2) (fig.) Alldeles dö ut. Brukas i begge dessa bem. både om människor, djur och växter. — 3) (endast om människor) Genom döden skiljas (ifrån). *Huru hårdt att b. från en älskad maka!* — I förenämde tre bem. säges vanligare: *Dö bort.* — 4) (kir.) Förlora vitalitet, känsel, förlamas, bortvissna. *Venstra armen har alldeles b-t på honom.*

BORTDÖENDE, n. 4. Händelsen, då någon eller något bortdör.